ශ්‍රී ලංකාවේ තිස් අවුරුදු යුද්ධයට ඉන්දියාව මැදිහත්වීම

පී.කේ. අචිනි ශෂින්තා ජයරත්න [1]

සිංහල හා දෙමළ ජනවාර්ගික අනන්‍යතාව මත ධ්‍රැවීකරණය වූ ශ්‍රී ලංකාවේ සිවිල් අර්බුදය 20 වන සියවසේ මැද භාගයේ සිට මතවාදීමය ජනවාර්ගික ගැටුමක් බවට පත්වීමෙන් පසු ඒ සඳහා කැපී පෙනෙන අන්තර්ජාතික මැදිහත්වීම් සිදු විය. එම මැදිහත්වීම් අතරින් දකුණු ආසියාතික කලාපයෙන් මැදිහත් වූ ඉන්දියාව සුවිශේෂ මැදිහත්කරුවෙකු විය. ශ්‍රී ලංකාවේ තිස් අවුරුදු යුද්ධයට ඉන්දියාව මැදිහත්වීමට බලපෑ ප්‍රධාන සාධකය වූයේ එය කලාපීය අස්ථාවරත්වයක් ඇති කළ මානුෂීය අර්බුදයක් වීමය. ඒ අනුව ශ්‍රී ලාංකික දෙමළ ජනයාගේ ගැටලු විසඳීම සහ කලාපීය ස්ථාවරත්වය පවත්වා ගැනීම ස්වකීය අරමුණු ලෙස දක්වමින් ඉන්දියාව මෙම යුද්ධයට මැදිහත් විය. ශ්‍රී ලංකාවේ තිස් අවුරුදු යුද්ධයට ඉන්දියාව මැදිහත්වීම ඇසුරින් කළ මෙම පර්යේෂණයේදී "ශ්‍රී ලංකාවේ තිස් අවුරුදු යුද්ධයේ ගමන් මග තීරණය කිරීමට ඉන්දියාවේ මැදිහත්වීම කොතෙක් දුරට බලපෑවේ ද'' යන්න පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන ගැටලුව ලෙස යොදා ගත් අතර යුද්ධයට ඉන්දියාව මැදිහත්වීමේ ඓතිහාසික පසුබිම හඳුනාගැනීම සහ එම මැදිහත්වීම්වල සාර්ථක අසාර්ථකභාවය අධ්‍යයනය කිරීම මෙහි පර්යේෂණ අරමුණ විය. මේ සඳහා මානව ශාස්ත්‍ර හා සමාජ විද්‍යා පර්යේෂණයන්හි භාවිත කරනු ලබන ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යොදා ගනු ලැබීය. ඒ අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ තිස් අවුරුදු යුද්ධයට ඉන්දියාව මැදිහත්වීම තුළ ඔවුන් 1980 දශකයේ අග භාගයේ දී සාම සාධක හමුදාව යටතේ මිලිටරි සහයෝගය ලබා දීම ආරම්භ කළ නමුත් ගැටුමේ ස්වභාවය මත රාජතාන්ත්‍රික භූමිකාවක් වෙත ප්‍රවේශ වීමට යොමු වූ ආකාරය දැකගත හැකි විය. නමුත් මෙහිදී නෝර්වේ වැනි යුරෝපීය රටවල් ශ්‍රී ලංකාවේ ගැටලුව සමථයකට පත් කිරීමේ අරමුණින් මැදිහත්වීම ඉන්දියාවට කලාපීය බලවතා ලෙස තවදුරටත් බලා සිටීමට නොහැකි වීම පාදක කරගෙන ඔවුන් සිය ක්‍රියාමාර්ග වෙනස් කරමින් රාජතාන්ත්‍රික ප්‍රවේශයකින් මැදිහත් වූවා මිස ඔවුනට යුද්ධය නැවැත්වීමේ හෝ සාමය ඇති කිරීමේ හෝ පැහැදිලි අභිප්‍රායක් නොතිබූ බවත් ඔවුනට අවශ්‍ය වූයේ ශ්‍රී ලංකාවේ ජනවාර්ගික අර්බුදය තවදුරටත් වර්ධනය කරවීම බවත් මෙම පර්යේෂණයේදී අනාවරණය විය.

ප්‍රමුඛ පද: මැදිහත්වීම්, ඉන්දියාව, රාජතාන්ත්‍රික, කලාපීය, ජනවාර්ගික අර්බුදය

[1] ඉතිහාස අධ්‍යයනාංශය, පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය. a18271@arts.pdn.ac.lk